

Tractament de la hipertricosi

pel Dr. R. Torres-Carreres

La **hipertricosi**, o sigui l'excessiu creixement anormal dels pèls en certes regions del cos, per a la dona és una malaltia de la bellesa i una preocupació seriosa. El metge ha de donar-li la importància que realment té.

Aquesta deformació, lleugera al començ de la joventut, a mesura que l'edat avança, es transforma en un neguit constant, que més tard pot produir greus trastorns i a voltes desordres de forma mental.

Per a la guarició definitiva de la hipertricosi hi ha quatre procediments i tots ells tenen per objecte destruir la papilla, origen del pèl.

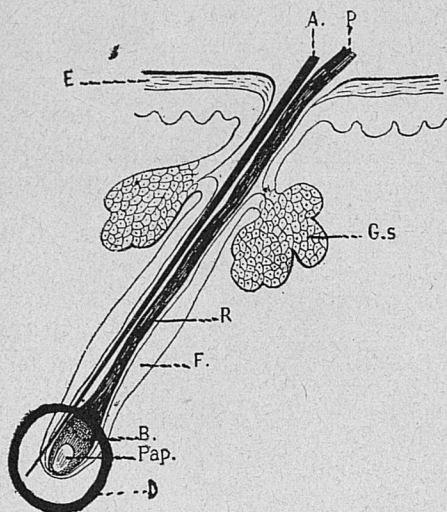
1. Raigs X.
2. Radi.
3. Electrolisi.
4. Diatermo-coagulació.

1.^r **Raigs X.** Aquest mitjà no ha d'ésser usat, puix que és gairebé impossible destruir la papilla definitivament sense provocar lesions a la pell, com atròfia, pigmentacions, dilatacions vasculares, etc., que enlletgirien la pell tant o més que el pèl. En canvi, els raigs X són un mitjà excellent per a una depilació temporal en certes malalties.

2.ª **Radi.** Té els mateixos inconvenients que els raigs X.

3.^r **Corrent continu o electrolisi.** Aquest procediment consisteix en la introducció d'una fina agulla connectada al pol negatiu d'un aparell

de corrent galvànic seguint l'infundíbul en la direcció del pèl fins arribar a la papilla; això es coneix perquè l'agulla entra fàcilment i quan toca la papilla es nota petita resistència. La forma de l'agulla pot ésser angular a fi d'apreciar millor la part introduïda a la pell. Després de connectar l'ànode a qualsevol part del cos, a la mà per exemple, es fa passar el corrent durant uns segons amb una intensitat de $\frac{1}{2}$ a 2 m. a. fins que es forma un petit halo morat clar característic en l'orifici d'entrada de l'infundíbul i quan el pèl segueix fàcilment amb unes pinces.

E. epidermis.	B. bucb.
A. agulla aïllant.	Pap. papil·la.
G. S. glàndula sebàcia.	D. zona destruïda.

El temps que es necessita per a l'extirpació d'un pèl per aquest sistema és d'uns cinc a deu segons.

Aquesta operació és quelcom dolorosa degut a la sensibilitat que té el cos al contacte elèctric. Després de l'operació cada fol·licle depilat presenta al voltant una mica de tumefacció amb una petita vesícula. Més tard es formen petites crostes que van desapareixent més o menys de pressa segons cada persona o regió depilada.

Una mala tècnica pot conduir a una cicatriu viciosa o fins a la formació de petites cicatrius blanquinoses o de caloides. Per a evitar contratemps no convé de tractar pèls massa a prop els uns dels altres alhora ni de passar d'intensitats mitjanes.

Cal prevenir la pacient en començar el tractament que s'ha de carregar de paciència a fi d'esperar l'extirpació d'uns quants centenars o milers de pèls abans no s'obté l'efecte estètic desitjat.

4.^t Diatermo-coagulació. A benefici d'una agulla com l'emprada en el procediment de l'electrolisi però recoberta d'una petita capa aïllant llevat a la punta, que es posarà en contacte de la papilla pilosa. Aquesta, junt amb els vasos que la nodreixen, quedarà per l'electro-coagulació completament destruïda. Aquest mètode, usat curosament, no és dolorós ni deixa el més petit senyal a la pell; es pot destruir un pèl en una fracció de segon. En casos molt greus poden ésser destruïts milers de pèls en una temporada

relativament curta, sempre que no siguin massa acostats els uns dels altres.

Resumint.

Per a la depilació definitiva **no és recomanable** el procediment dels **raigs X**, en canvi per a la depilació temporal en certes malalties és un mitjà excellent.

Tampoc **no** es pot **aconsellar** l'ús del **radi**.

Els procediments millors són l'electrolisi i la diatermo-coagulació. La **diatermo-coagulació** té l'**avantatge** d'ésser **més ràpida** i **no produir dolor**.